

Publicerad 2022-04-06 19:04 av cybersomatisk

Dummare än tåget

Ingen kontroll

Ingen koll

Huvudet en varböld

Svullen tom men ful

Inga rutiner inget är kul

Ibland ser jag hans huvud på tågspåret

Ibland ser jag öppnade brev

Handskrivna pappersfakturor

På en skuld han inte kunde bära

Som inte var hans att betala

Vänners trötta blickar

Manuskript av ursäkter

Nu bara tomma rader

Punktinsatser som inte kan kompensera

Det ena slår ut någonting annat

Det jag syresätter kväver något annat

Det mesta var dödfött från början

Annat dräpt på vägen

Arbetsuppgifter jag skiter i

Relationer jag försummar

Skoluppgifter jag skriver om

Drar mig för att skicka in

Fina omdömen trots att trots allt

ingenting känns fullbordat

Påminns om löften om motsatsen

Tetelestai, Adonai

Förnekar det som helar och läker

Bara för att bära skulden eller bedöva den

Ingen kontroll

Nollställd på all koll

Utan överblick och inget overseende

Inga ursäkter bara faktum att ogiltigförklara

Jag är redo att bli skydd som pesten

Klar med att sy i sår inte går att redovisa

Konstant vakna upp med nya

Kvitton ner i fickan med hål av energiläckage
Förväntar mig att bli konfronterad, kritiserad
Jag kastar mig redan i gropan varje dag
Herre du som älskar den allra fulaste och minsta
Med ditt allra största, gudomliga och yttersta
Det känns så omöjligt att kunna älskas
Inte alls och inte utav någon, inte ens du

Jag brukade leva på gränsen mellan att upprätthålla kontrollen eller tappa den
Nu är alla kartor jag så noggrant skissat upp för att minnas
Endast blanka ark och tomma blad
De enda kartor av innehåll på nattduksbordet
Håller mig vaken och upprätt
vagar mig till sömnen
Vars ritningar endast har för avsikt
att hitta vilse
om inte nya ursäkter

Så kommer livet ikapp mig
Sköljer upp skiten ändå ner ifrån botten
spolas upp läggs på rad mellan saltet och graniten
River fram allt som ska redovisas
Samlar alla kvitton spår, slagg och sår

Aldrig ensam men alltid i ensamhet
Konstanta distraktioner i periferin som sliter
Rörelser ljud ord i hjärnan kliar som termiter
Sliter blicken från brännpunkten
Tyngdpunkten

Allt med slutdatum
Allt av konsekvenser
Allt det viktiga och centrala

Gnagandet i huvudet
Orden tankar minnesbilder
Gnagandet i hjärnbarken
Fylld med blanka ark och papper
Kvitton kartor känslor som giganter

Konserverat och koagulerat och levrat

För att uppta alla resurser och kvanter

Ögonblick av ro är sömnen som är konstgjord

Artificiella drömmar vävda i Z-analoger

Zick-zack mönster om allt som skulle

Kanske kunna vara -relativt

En salt bae nypa sanning strött på helfabrikat

En Karins Lasagne med smak av mammas mat

I försök att blotta strupen

Framför bödeln stöpt i omsorg

Uttryckt oro om att jag måste stanna upp

Tvånget i att inte vara svag men lite sårbar

Det gör mig kreativ och det är aldrig enklare

Att spela rollen av tyngden och kontrollen

Marinerad i det största avund

för alla som kan släppa ned fasaden

Gråta, skrika och känna allt från himmel till avgrund

Här är bara konserverad pappersmassa och pillerkartor

Gestaltat, buret och iscensatt med lika delar repliker som läcker ut känslomässigt innanmäte i mikrodoser

Bara en förnimmelse av sprickor i muren

Bara för att världen har lättare för att andas i en fyrkant

I närvaron av mänskliga vrak med kloka och varma undertoner

Mänskligt kadaver med sunt förnuft i huvudrollen

Kolla den här tjejen med både skiten och kontrollen.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren cybersomatisk med Poeter.se id #231096 innehar upphovsrätten